

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/50/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4219010305
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Formel Kováčová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4219010305.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Ľubice Libantovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. B. a spol., pre prečin neoprávneného nakladania s odpadmi spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 302 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaniach obžalovaného A. B. a Okresného prokurátora Komárno proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 15.04.2025 sp. zn. 3T/20/2019, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 22. októbra 2025 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania prokurátora a obžalovaného z a m
i e t a j ú , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Komárno (ďalej len „súd I. stupňa“) bol obžalovaný A. B. (ďalej aj ako „obžalovaný“) uznaný vinným z prečinu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že:

od presne nezisteného času v roku XXXX do X. XXXX XXXX na pozemku s parcelným číslom XXX/XX, evidovanom na liste vlastníctva číslo XXX pre katastrálne územie C. ako orná pôda o rozlohe 19.980 m² uložil rôzny odpad o objeme 91 m³, taktiež na pozemku s parcelným číslom XXX/XX evidovanom na liste vlastníctva číslo XXX pre katastrálne územie C. ako zastavané plochy a nádvoria o rozlohe 462 m², spoločne uložili odpad o objeme 1 m³, čím vytvoril nelegálnu skládku odpadu, pričom podľa platnej vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky číslo 365/2015 Z. z., ktorou sa ustanovuje Katalóg odpadov v znení neskorších predpisov, ide o odpadové plasty okrem obalov, kvapalné odpady, oddelene zhromažďované a spracúvané mimo miesta ich vzniku, obaly z plastov, obaly z dreva, opotrebované pneumatiky, betón, tehly, škridly, obkladový materiál a keramiku, drevo, železo a oceľ, biologicky rozložiteľný odpad a taktiež tam uložil aj stavebný materiál obsahujúci azbest, ktorý odpad je zatriedený ako nebezpečný odpad, teda nakladal s odpadmi v rozpore s ustanoveniami § 12 odsek 1, odsek 2 a § 13 písmeno a/ zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch v znení neskorších predpisov, pričom rozsah celkovej limitnej hodnoty na uvedenie životného prostredia do predošlého stavu a za odstránenie odpadu z miesta, ktoré na jeho uloženie nie je určené, činí 1.843,12 eur bez DPH.

Za to mu bol uložený podľa § 302 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. a § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. peňažný trest vo výmere 200,- eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. mu bol ustanovený pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody v trvaní dva mesiace.

Obžalovaná D. B. (ďalej aj ako „obžalovaná“) bola napadnutým rozsudkom podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodená spod obžaloby Okresnej prokuratúry Komárno pod č. 2Pv/418/17 zo dňa 17.06.2019 pre prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., ktorý mala spáchať na tom skutkovom základe, že:

od presne nezisteného času v roku XXXX do XX. XXXXXXXXXX XXXX na pozemku s parcelným číslom XXX/XX, evidovanom na liste vlastníctva číslo XXX pre katastrálne územie C. ako orná pôda o rozlohe 19.980 m², spoločne uložili rôzny odpad o objeme 298 m³, taktiež na pozemku s parcelným číslom 714/12 evidovanom na liste vlastníctva číslo XXX pre katastrálne územie C. ako zastavané plochy a nádvoria o rozlohe 462 m², spoločne uložili odpad o objeme 1 m³, čím vytvorili nelegálnu skládku odpadu, pričom podľa platnej vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky číslo 365/2015 Z. z., ktorou sa ustanovuje Katalóg odpadov v znení neskorších predpisov ide o odpadové plasty okrem obalov, zvierací trus, moč a hnoj vrátane znečistenej slamy, kvapalné odpady, oddelene zhromažďované a spracúvané mimo miesta ich vzniku, obaly z plastov, obaly z dreva, opotrebované pneumatiky, betón, tehly, škridly, obkladový materiál a keramiky, drevo, železo a oceľ, biologicky rozložiteľný odpad a objemný odpad a taktiež tam uložili aj stavebné materiály obsahujúce azbest, ktorý odpad je zatriedený ako nebezpečný odpad, teda nakladali s odpadmi v rozpore s ustanoveniami § 12 odsek 1 a § 13 písmeno a) zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch v znení neskorších predpisov, pričom rozsah celkovej limitnej hodnoty na uvedenie životného prostredia do predošlého stavu a za odstránenie odpadu z miesta, ktoré na jeho uloženie nie je určené, činí 10.937,58 Eur, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného a obžalovaný v zákonnej lehote čo do výroku o vine.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že súd I. stupňa postupoval pri určení výmery trestu odňatia slobody v rozpore s § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a uložil obžalovanému neprimerane nízky trest. Konštatoval, že vzhľadom na dĺžku doby spáchania skutku viac ako 10 rokov a na to, že odpad obžalovaný hromadil rôzne druhy odpadu nezákonne na dvoch miestach, čím vytvoril nelegálne smetisko, kam celé roky vnášal všetko, čo nepotreboval, ku skutku sa nepriznal a trestný čin neofutoval, uložený peňažný trest vo výške 200,- eur považuje za neprimerane nízky. Navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol o uložení prísnejšieho trestu odňatia slobody.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že konanie je proti nemu vykonštruované a celé obvinenie je založené na fakte, že sa zbavil vecí, keď ich uložil na jeho pozemku, v dôsledku čoho sa stali odpadom. Toto považuje za krivé obvinenie. Poukázal na znenie zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch konštatujúc, že v zmysle tohto zákona odpadom sa rozumie huteľná vec alebo látka, ktorej sa jej držiteľ zbavuje, chce sa jej zbaviť alebo je v súlade s týmto zákonom alebo osobitnými predpismi povinný sa jej zbaviť. S poukazom na to konštatoval, že veci na parcelách č. XXX/XX E. C. XXX/XX nenapĺňajú zákonné náležitosti „odpadu“, k pozemku mal právny vzťah. Poukázal na znalecký posudok č. 10/2018 v znení jeho doplnenia a na definíciu odpadu tam uvedenú na strane 5, ktorú citoval a dodal, že stavebný materiál obsahujúci azbest nepatrí do kategórie odpadu, keďže nie je povinný sa ho zbaviť. Ďalej uviedol, že súdny znalec Ing. Milan Dobiáš, PhD. z odboru ochrany životného prostredia na jeho otázku uviedol, že on nerieši, komu patrí pozemok. Podľa neho chyba nastala vtedy, keď ani súdny znalec, ani pracovník Okresného úradu Komárno, odbor starostlivosti o životné prostredie F. G. dňa XX.XX.XXXX na miestnej obhliadke či už nevedome alebo naschvál kvalifikoval jeho veci ako odpad, pričom vyššie uvedený znalec na pojednávaní konštatoval, že majiteľ pozemku určí, či ide o odpad alebo materiál. Má za to, že zákon o odpadoch neporušil, ukladal veci na svoj pozemok, ktorý mal v nájme, a preto konanie voči nemu považuje za nedôvodné. Z tohto dôvodu ho navrhol spod skutku oslobodiť.

Prokurátor na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach proti napadnutému rozsudku pred krajským súdom uviedol, že zotrúva na podanom odvolaní, vrátane dôvodov v ňom uvedených a pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného, má za to, že súd I. stupňa vykonal dostatočné dokazovanie, správne zistil skutkový stav a tento aj správne právne posúdil. Preto odvolanie obžalovaného považuje za nedôvodné. V konečnom návrhu navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste. Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. navrhol uložiť obžalovanému podľa § 302 ods. 1 Tr. zák. pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., nezistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zák., primeraný podmienený trest odňatia slobody a odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrval na všetkých písomných podaniach, ktoré v konaní predložil, ako i na nevine svojho klienta a navrhol ho oslobodiť. Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora, toto v celom rozsahu zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí o odvolaní uviedol, že predmetný pozemok už dva roky neužíva, nájomná zmluva nebola zrušená, ale pozemok začal užívať od H. XXXX jeho sused a odvtedy on už nemá prístup na pozemok. Predtým niektoré veci uvedené v skutkovej vete použil, najmä okná na skleník, všetky tehly a kvádre odniesol a ostatné tam zostali. Toho času tam sused nosí ďalší materiál – drevo, ktoré používa. Toho času je už starobný dôchodca, nemá však ešte vymeranú výšku dôchodku, do septembra bol evidovaný na úrade práce, nepoberal žiadne dávky a žil z toho, že manželka pracovala, ktorá je od februára 2025 už tiež na dôchodku a poberá dôchodok vo výške 505,- eur. Chovajú ešte kone, z čoho však príjem nemá, exekúcie, ani dlhy nemá a v spoločnej domácnosti žije s mladším synom, ktorý pracuje a prispieva na domácnosť. Väčšie úspory nemá. Navrhol vyhovieť jeho odvolaniu a oslobodiť ho spod skutku, keďže materiál nepovažuje za odpad a s odvolaním prokurátora nesúhlasí.

Na základe riadne a včas podaného odvolania obžalovaného a odvolania prokurátora, Krajský súd v Nitre ako súd odvolací podľa § 317 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým bolo podané odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, uvedomujúc si, že na chyby, ktoré neboli v odvolaní vytykané, prihliada len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Je potrebné uviesť, že prejednávaná trestná vec už bola predmetom preskúmania krajským súdom na podklade pôvodného prvého rozsudku súdu I. stupňa zo dňa 15.03.2022, ktorým boli obžalovaný a obžalovaná uznaní vinnými zo skutku uvedeného v obžalobe právne kvalifikovaného ako prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1 Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., za čo im bol uložený podmienený trest odňatia slobody každému v trvaní 3 mesiace so skúšobnou dobou na 1 rok a s povinnosťou odstrániť počas skúšobnej doby na vlastné náklady všetok odpad uvedený v skutkovej vete rozsudku. Krajský súd v Nitre dňa 07.09.2022 pod sp. zn. 2To/60/2022 na podklade odvolania oboch obžalovaných postupom podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por. zrušil vyššie uvedený rozsudok súdu I. stupňa v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil tomuto súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že napadnutý rozsudok súdu I. stupňa je zákonný a správny vo všetkých napadnutých výrokoch, pričom skutkový stav bol dostatočne zistený a správne právne posúdený. Pokiaľ ide o oslobodzujúci výrok vo vzťahu k obžalovanej, tento nebol napadnutý odvolaním, a preto sa stal právoplatný. Krajský súd tak preskúmaval napadnutý rozsudok len pokiaľ ide o výrok vo vzťahu k obžalovanému, čo do viny a trestu.

Trestného činu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí ten, kto, čo aj z nebanlivosti, nakladá s odpadmi v malom rozsahu v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

Podľa § 2 ods. 1 zákona o odpadoch č. 79/2015 Z. z. a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „zákon o odpadoch“) je odpad definovaný ako huteľná vec alebo látka, ktorej sa jej držiteľ zbavuje chce sa jej zbaviť alebo je v súlade s týmto zákonom alebo osobitnými predpismi povinný sa jej zbaviť.

Podľa § 2 ods. 2 zákona o odpadoch odpadom nie je
a/ látka alebo huteľná vec, ktorá je vedľajším produktom,
b/ špecifický odpad, ktorý dosiahol stav konca odpadu,
c/ odpad, ktorý prešiel procesom prípravy na opätovné použitie a spĺňa požiadavky na výrobok uvádzaný na trh ustanovené osobitným predpisom alebo
d/ odpad odovzdaný na použitie do domácnosti.

Podľa § 2 ods. 4 zákona o odpadoch vedľajším produktom je látka alebo huteľná vec, ktorá spĺňa tieto podmienky:

a/ je výsledkom výrobného procesu, ktorého primárnym cieľom nie je výroba tejto látky alebo veci,
b/ jej ďalšie používanie je zabezpečené,
c/ môže sa použiť priamo bez ďalšieho spracovania iného ako bežný priemyselný postup,
d/ vzniká ako neoddeliteľná súčasť výrobného procesu,

e/ jej ďalšie použitie je v súlade s týmto zákonom a osobitnými predpismi, ktoré ustanovujú požiadavky na výrobok, ochranu životného prostredia a ochranu zdravia ľudí z hľadiska jeho konkrétneho použitia, a nepovedie k celkovým nepriaznivým vplyvom na životné prostredie alebo zdravie ľudí,
f/ spĺňa osobitné kritériá, ak boli pre látku alebo vec ustanovené osobitným predpisom, a
g/ na to, že látka alebo hnuiteľná vec sa považuje za vedľajší produkt, a nie za odpad bol udelený súhlas, ak sa vyžaduje podľa § 97 ods. 1 písm. o/.

Podľa § 2 ods. 9 zákona o odpadoch nebezpečný odpad je odpad, ktorý má aspoň jednu nebezpečnú vlastnosť uvedenú v prílohe osobitného predpisu.

Podľa § 1 ods. 2 písm. a/ zákona o odpadoch sa tento zákon nevzťahuje na hnoj, slamu alebo iný prírodný poľnohospodársky materiál alebo lesnícky materiál, ktorý nevykazuje nebezpečné vlastnosti a používa sa v poľnohospodárstve, lesníctve v súlade s osobitným predpisom alebo na získanie energie z tohto materiálu procesmi alebo spôsobmi, ktoré nepoškodzujú životné prostredie ani neohrozujú zdravie ľudí.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o odpadoch sa nakladaním s odpadmi rozumie zber, preprava, zhodnocovanie vrátane triedenia a zneškodňovanie odpadu vrátane dohľadu nad týmito činnosťami a nasledujúcej starostlivosti o miesta zneškodnenia a zahŕňa aj konanie obchodníka alebo sprostredkovateľa.

Podľa § 3 ods. 12 zákona o odpadoch sa opätovné použitie sa považuje činnosť, pri ktorej sa výrobok alebo časť výrobku, ktorý nie je odpadom, znova použije na ten istý účel, na ktorý bol určený.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o odpadoch pôvodca odpadu je
a/ každý pôvodný pôvodca, ktorého činnosťou odpad vzniká, alebo
b/ ten, kto vykonáva úpravu zmiešavanie alebo iné úkony s odpadmi, ak ich výsledkom je zmena povahy alebo zloženia týchto odpadov,
c/ každý prenajímateľ objektu, správca administratívneho alebo obchodného centra, ktorý plní prenesenú poplatkovú povinnosť za poplatníka a zároveň zabezpečuje zhromažďovanie vytriedených zložiek komunálnych odpadov z iných zdrojov svojich nájomcov na základe zmluvy.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o odpadoch držiteľ odpadu je pôvodca odpadu alebo osoba, ktorá má odpad v držbe.

Podľa § 12 ods. 1 zákona o odpadoch každý je povinný nakladať s odpadmi alebo inak s nimi zaobchádzať v súlade s týmto zákonom; ten, komu vyplývajú z rozhodnutia vydaného na základe tohto zákona povinnosti, je povinný nakladať s odpadmi alebo inak s nimi zaobchádzať aj v súlade s týmto rozhodnutím.

Podľa § 12 ods. 2 zákona o odpadoch každý je povinný nakladať s odpadom alebo inak s ním zaobchádzať takým spôsobom, ktorý neohrozuje zdravie ľudí a nepoškodzuje životné prostredie, a to tak, aby nedochádzalo k
a/ riziku znečistenia vody, ovzdušia, pôdy, horninového prostredia a ohrozenia rastlín a živočíchov,
b/ obťažovaniu okolia hlukom alebo zápachom a
c/ nepriaznivému vplyvu na krajinu alebo miesta osobitného významu.

Podľa § 12 ods. 6 posledná veta zákona o odpadoch, fyzická osoba nesmie nakladať alebo inak zaobchádzať so stavebným odpadom z jednoduchých stavieb alebo drobných stavieb s obsahom azbestu.

Podľa § 13 písm. a/ zákona o odpadoch, zakazuje sa uložiť alebo ponechať odpad na inom mieste ako na mieste na to určenom v súlade s týmto zákonom.

Súd I. stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal dostatočným spôsobom preukázané, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, pričom tento po doplnení dokazovania po vrátení veci krajským súdom na opätovné prejednanie upravil spôsobom uvedeným vo výroku svojho rozhodnutia. Krajský súd zistil, že súd I. stupňa po vrátení veci doplnil dokazovania o podrobný výsluch obžalovaných, dopyčul znalkyňu Ing. Ľudmilu Rabárovej, svedka D. I. G. a znalca

Ing. Milana Dobiáša, PhD. Súčasne dal dopracovať doplnenie č. 1 znaleckého posudku uvedenému znalcomi a tohto opätovne dopyčul. Na základe takto doplneného dokazovania potom ustálil skutok, keď z neho vyňal veci, ktoré nepodliehali kategórii odpadu v zmysle zákona o odpadoch a v dôsledku toho aj ponížil výmeru, resp. objem odpadu z 298 m³ na 91 m³. Súčasne aj v zmysle záverov znaleckého dokazovania upravil výšku hodnoty na uvedenia životného prostredia do predošlého stavu, ktorú ponížil na sumu 1.843,12 eur bez DPH.

Vo vzťahu k doplnenému dokazovaniu krajský súd konštatuje, že správne súd I. stupňa podrobne vypočul obžalovaného, ktorý sa vyjadril k jednotlivým zložkám odpadu, na základe čoho správne potom vylúčil z objemu nelegálnej skládky položky pod číslami 6, 7, 8, 9, 13, 14, 15, 16, 17, 20, 21, kde sa jednalo o balíky slamy, hnoj, trus a odpad zarastený trávou, ktorý bol zavezený na uvedenú nehnuteľnosť ešte predtým, ako pozemok začal užívať obžalovaný. Následne potom na podklade doplneného znaleckého posudku správne upravil aj výšku hodnoty potrebnej na vrátenie pozemku do pôvodného stavu po vylúčení vyššie uvedených položiek na sumu 1.843,12 eur, ktorá bola teda stanovená znaleckým dokazovaním Ing. Milana Dobiáša (č. I. 644 – 661).

Súčasne súd I. stupňa správne v zmysle právneho záveru odvolacieho súdu uvedeného v prvom zrušujúcom rozhodnutí ustálil čas spáchania skutku, keď uznal obžalovaného vinným, že skutok spáchal od presne nezisteného času od roku XXXX (kedy mal po prvýkrát podľa jeho vlastnej výpovede ukladať veci uvedené vo výrokovej časti rozsudku na predmetný pozemok) a tento dokonal dňa XX.XX.XXXX, keďže v uznesení o vznesení obvinenia v prejednávanej veci bol skutok datovaný iba do XX.XX.XXXX (t. j. nie je možné ho uznať vinným aj za obdobie po vznesení obvinenia).

Napriek nespočetným námietkam zo strany obžalovaného, ktorý na jednej strane priznáva svoju vinu spočívajúcu v umiestnení rôznych použitých potrebných i nepotrebných vecí i materiálov voľne uložených na uvedených pozemkoch, avšak na druhej strane popiera skutočnosť, že by išlo o odpad, krajský súd konštatuje, že jednotlivé materiály popísané v skutku napadnutého rozsudku je potrebné charakterizovať v zmysle zákona o odpadoch za odpad. Obrana obžalovaného, že mal úmysel tieto uložené veci v budúcnosti použiť, ho však viny nezbavujú. Taktiež je potrebné zdôrazniť, že azbest uložený má charakter nebezpečného odpadu v zmysle zákona o odpadoch, s ktorým je zakázané nakladať a rovnako všetky veci umiestnené na predmetných nehnuteľnostiach, pokiaľ nebolo vydané povolenie na zhromažďovanie tohto odpadu, sa pokladajú za nepovolený odpad, s ktorým obžalovaný nakladal v rozpore s § 12 ods. 1, ods. 2 a § 13 písm. a/ zákona o odpadoch. V dôsledku toho správne súd I. stupňa kvalifikoval konanie obžalovaného ako trestný čin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 321 ods. 1 Tr. zák.

Odvolací súd konštatuje, že bolo preukázané, že uskladnený materiál uvedený v skutkovej vete napadnutého rozsudku súdu I. stupňa je nevyhnutne považovať v zmysle zákona o odpadoch za odpad (napriek nesúhlasu a námietkam obžalovaného) a súčasne, že s týmto nakladal v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi a tiež že takéto konanie bolo spôsobilé minimálne ohroziť životné prostredie. Z vykonaného dokazovania, výsluchom svedkov a zadováženými znaleckými posudkami, ako aj z ustálenej judikatúry slovenských súdov je zrejmé, že drobný stavebný materiál, plasty, gumu, pneumatiky, škridly, tehly, drevo, keramiku, zmiešané kovy možno zaradiť do kategórie tzv. „ostatného odpadu“. V predmetnej trestnej veci obžalovaný teda nakladal s opotrebovanými vecami citovanými vo výroku, ktorých sa po ich použití na účel, na ktorý boli vytvorené, pôvodný držiteľ zbavil. V zmysle zákona o odpadoch teda išlo o odpad, čomu zodpovedá aj spôsob nadobudnutia týchto predmetov. Obžalovaný tým v rozpore s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami zákona o odpadoch ukladal a ponechal odpad na inom mieste, ako na mieste na to určenom a vykonával nelegálne skládkovanie. Ukladanie odpadov zákonom definované nie je, ale podľa odbornej literatúry a výkladu tohto zákona je ním akékoľvek umiestňovanie odpadu kamkoľvek s cieľom nechať ho tam trvale alebo aspoň dlhodobo (čo bolo v tomto konaní preukázané).

Tým obžalovaný nakladal s odpadom takým spôsobom, ktorým dochádzalo k nepriaznivému vplyvu na krajinu, čo je zrejmé z vykonaného dokazovania (výsluchy svedkov, znalecké posudky a fotodokumentácia ohliadky miesta činu). Pokiaľ obžalovaný tvrdí, že predmetné veci neboli odpadom, keďže o tom, či ide o odpad, môže rozhodnúť len on ako vlastník, krajský súd konštatuje, že spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov si obžalovaný vykladá po svojom a v rozpore s právnou úpravou, pričom vykonaným dokazovaním boli tieto námietky obžalovaného vyvrátené. Uvedené predmety totiž

na pozemkoch, ktoré užíval obžalovaný, neboli ani zapracované do inej veci, ale boli voľne pohodené na pozemku tak, ako je zrejmé aj z predloženej z fotodokumentácie.

Napriek tomu, že za nebezpečný odpad bolo možné považovať z vyššie uložených vecí uvedených v skutkovej vete napadnutého rozsudku iba azbest, krajský súd konštatuje, že ostatný odpad, aj keď nebol pre životné prostredie nebezpečný v zmysle zákona o odpadoch, sa zakazuje takýto odpad uložiť alebo ponechať na inom mieste, ako na mieste na to určenom. Obžalovaný tak s ním zaobchádzal s odpadom v rozpore so zákonom o odpadoch, keď ho ponechal na inom mieste, ako na mieste určenom a zhromaždil odpad spolu v objeme 91 m³ bez súhlasu orgánov štátnej správy odpadového hospodárstva. Na základe uvedeného potom námietky obžalovaného nemôžu byť spôsobilé zbavenia jeho trestnej zodpovednosti za prejednávaný skutok.

Pre naplnenie skutkovej podstaty trestného činu neoprávneného nakladania s odpadmi musí dôjsť k porušeniu všeobecne záväzného právneho predpisu, musí byť konané v rozsahu prevyšujúcom škodu malú a musí byť nakladané s odpadmi v zmysle pojmovej definície uvedenej v § 131 ods. 2 Tr. zák. Uvedená objektívna stránka tohto trestného činu bola na podklade všetkých vyššie konštatovaných skutočností a vykonaných dôkazov obžalovaným v prejednávanej veci naplnená. Naopak, nebolo v konaní preukázané tvrdenie obžalovaného, že by predmetná trestná vec mala byť voči nemu vykonštruovaná.

Krajský súd ešte dopĺňa, že hoci je tento trestný čin zaradený medzi trestné činy proti životnému prostrediu, k škode na životnom prostredí, ako následku trestného činu, nemusí dôjsť, musí však dôjsť ku konaniu, ktoré je spôsobilé minimálne ohroziť životné prostredie aspoň v malom rozsahu. Pri niektorých druhoch odpadov, uvedených v katalógu odpadov (napríklad azbest) možno ustáliť, že nakladanie s nimi v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi automaticky zakladá spôsobilosť poškodenia životného prostredia, i keď len nepriamo.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku dostatočným spôsobom poukázal na právne úvahy, ktorými sa riadil pri hodnotení dôkazov, pričom odvolací súd zistil, že postupoval správne a v súlade s kritériami ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. Na základe takéhoto zákonného postupu správne zistil, že vykonané zákonné dôkazy spoľahlivo preukazujú skutkové zistenia uvedené vo výroku o vine napadnutého rozsudku a tiež bolo spoľahlivo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný sám (bez spoluobžalovanej D. B. – svojej manželky).

V otázke zavinenia (subjektívnej stránky) však nebol súd I. stupňa dôsledný, keď formu zavinenia nepremietol do skutkovej veci, ani do právnej vety výroku napadnutého rozsudku, keďže skutková podstata prečinu podľa § 302 ods. 1 Tr. zák. v rámci zavinenia pripúšťa obe formy – úmyselné aj nedbanlivostné. Správne v odôvodnení rozhodnutia súd I. stupňa konštatoval, že obžalovaný sa dopustil tohto konania úmyselne vo forme minimálne nepriameho úmyslu podľa § 15 písm. b/ Tr. zák., keď vedel, že svojím konaním uvedeným v Trestnom zákone môže ohroziť alebo porušiť záujem chráneným týmto zákonom a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený, o čom svedčia výpovede svedkov, z ktorých vyplýva, že obžalovaný mal dlhodobé spory so zástupcami obce o odstránenie skládky a súčasne o tom svedčí aj skutočnosť, že napriek prebiehajúcemu trestnému konaniu a podanej obžalobe nemal záujem o odstránenie skládky. Napriek tomu mal aj v skutkovej a právnej vete vo výroku napadnutého rozhodnutia vyjadriť subjektívnu stránku konania obžalovaného a keďže tak neurobil a nemožno ísť v jeho neprospech, krajský súd konštatuje, že mu možno pričítať iba nedbanlivostné konanie.

Krajský súd ďalej konštatuje, že súd I. stupňa opomenul tiež vyhodnotiť konanie obžalovaného s poukazom na § 10 ods. 2 Tr. zák. Keďže sa neurobil, krajský súd na doplnenie odôvodnenia súdu I. stupňa konštatuje, že závažnosť konania obžalovaného, najmä s ohľadom na dĺžku páchania trestného činu a výšku nákladov potrebnú na likvidáciu odpadu, resp. na uvedenie životného prostredia do predošlého stavu v sume 1.843,12 eur, ktorá presiahla sumu 700,- eur, ktorá je hranicou, ktorá odlišuje trestný čin od priestupku, bola vyššia ako nepatrná a tak z hľadiska závažnosti ide o trestný čin, a nie priestupok.

Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného, tento ani v konaní pred súdom I. stupňa, ani v písomných dôvodoch odvolania neuviedol žiadne také objektívne a právne relevantné dôvody, ktoré by boli spôsobilé spochybniť dôkazy vykonané pred súdom I. stupňa a jeho záver o vine a právnej kvalifikácii.

Taktiež odvolací súd zdôrazňuje, že nezistil žiadne porušenie práva obžalovaného a na tomto závere nič nemení ani odlišné hodnotenie výpovedí svedkov a selekcia dôkazov obžalovaným, keďže vinu alebo nevinu nie je možné založiť výlučne na subjektívnych dôvodoch a pocitoch uvádzaných obžalovaným. Pokiaľ hodnotenie dôkazov súdu I. stupňa nezodpovedá jeho predstavám, neznamená to ešte, že by súd porušoval nejaké práva strany v konaní, a to ani, ak si neosvojí ňou navrhovaný spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov (viď aj nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III.ÚS 339/08 a II.ÚS 197/07).

Na základe všetkých vyššie konštatovaných skutočností a zákonne a v dostatočnom rozsahu vykonaného dokazovania pred súdom I. stupňa, krajský súd konštatuje, že správne súd I. stupňa ustálil skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, tento aj správne na základe vykonaného dokazovania upravil a právne kvalifikoval ako prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1 Tr. zák. Správne tiež konštatoval, že skutok spáchal obžalovaný, ktorý svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty vyššie uvedeného trestného činu, t. j. objektívnu i subjektívnu stránku. Na podklade týchto skutočností nezistil krajský súd žiadny dôvod pre postup podľa § 285 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. v dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy, akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, aj pokiaľ ide o ukládanie trestu. Trest ukladal v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., s ktorými aj odvolací súd súhlasí, pričom dodržal všetky zásady ukládania trestov uvedené v § 33a, § 34 a § 49 Tr. zák., podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, keď uložený trest zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, pričom pri ukladaní trestu prihliadol na spôsob spáchania skutku, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, ako aj na skutočnosť, že tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchatel'a menej citeľne, nesmie byť páchatel'ovi uložená sankcia, ktorá ho postihuje citeľnejšie.

Podľa § 33a ods. 2 Tr. zák., sankcie sa ukládajú s prihliadnutím na povahu a závažnosť trestného činu alebo činu inak trestného a na osobu páchatel'a a jeho pomery. Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia, tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchatel'a menej citeľne, nesmie byť páchatel'ovi uložená sankcia, ktorá ho postihuje citeľnejšie. Páchatel'ovi najmä nesmie byť uložená sankcia spojená s ujmou na osobnej slobode páchatel'a, ak možno účel sankcie dosiahnuť uložením sankcie nespojenej s ujmou na osobnej slobode páchatel'a.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia, trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu.

Podľa § 56 odsek 3 Tr. zák., ako samostatný trest môže byť peňažný trest uložený, ak vzhľadom na povahu a závažnosť spáchaného trestného činu, okolnosti prípadu, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy uloženie iného trestu nie je potrebné.

Pokiaľ ide o výrok o treste uložený obžalovanému, súd I. stupňa správne konštatoval, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný a z Centrálnnej evidencie správnych deliktov a priestupkov obžalovaného bolo zistené, že nebol ani priestupkovo postihnutý.

Súd I. stupňa správne zisťoval osobné a majetkové pomery obžalovaného, ktoré ešte krajský súd doplnil na verejnom zasadnutí a z takto vykonaného dokazovania zistil, že obžalovaný je ženatý, toho času od J. XXXX starobný dôchodca, avšak nemá doposiaľ určenú výšku starobného dôchodku. Do J. XXXX bol evidovaný na úrade práce, no nepoberal žiadne dávky. Žil z toho, že manželka pracovala do K. XXXX, odkedy je tiež poberateľkou starobného dôchodku vo výške 505,- eur. Prehlásil, že nemá žiadne dlhy, ani exekúcie a v spoločnej domácnosti žije so synom, ktorý pracuje a prispieva na domácnosť. Priznal nejaké menšie úspory.

V nadväznosti na takto zistený stav súd I. stupňa správne pri ukladaní trestu prihliadol na pohľadujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., že obžalovaný viedol pred spáchaním prejednávaneho skutku riadny život a tiež správne nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 Tr. zák.

Krajský súd konštatuje, že z pohľadu pomerov obžalovaného a možností jeho prevýchovy, zohľadniac aj skutočnosť, že je trestne stíhaný pre spáchanie prečinu, doposiaľ nebol nikdy priestupkovo prejednaný, ani trestne stíhaný, že je možné sa stotožniť s trestom uloženým súdom I. stupňa, kedy vzhľadom na osobu páchatel'a je predpoklad, že na jeho prevýchovu bude postačovať uloženie peňažného trestu, t. j. trestu nespojeného s obmedzením jeho osobnej slobody. S poukazom na jeho zárobkové možnosti a majetkové pomery mu bol teda správne uložený peňažný trest, a to vo výške 200,- eur (pri dolnej hranici sadzby peňažného trestu) pri súčasne ustanovenom náhradnom treste odňatia slobody pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, ktorý mu vymeral v trvaní 2 mesiace.

Na základe všetkých týchto skutočností, najmä vo vzťahu k osobným a majetkovým pomerom obžalovaného, jeho príjmom, resp. skutočnosti, že medzičasom už je starobným dôchodcom a jeho príjem bude spočívať iba vo forme starobného dôchodku, krajský súd vo vzťahu k odvolacím námietkam prokurátora mal za to, že peňažný trest vo výške 200,- eur je pre obžalovaného dostatočne prísny a bude postačujúci na jeho prevýchovu a súčasne naplní tiež účel trestu uvedený v § 33a ods. 3 Tr. zák.

Rešpektujúc preto požiadavku tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie, práve z dôvodu potreby ukladania trestu prísne individuálne, iba sama skutočnosť, že obžalovaný sa dopúšťal prejednávaneho skutku po dlhší čas, nie je možné bez zistenia informácií o osobných a majetkových pomeroch obžalovaného konštatovať nevyhnutnosť ukladania iného druhu trestu. Zistené majetkové pomery obžalovaného odôvodňujú možnosť uloženia peňažného trestu podľa § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., ktorý je postačujúci, vzhľadom na jeho doterajšiu bezúhonnosť, zohľadniac i jeho vek a súčasne poukazujúc na jeho nízky príjem, rešpektujúc ustanovenie § 57 ods. 1 Tr. zák., sa javí byť peňažný trest uložený vo výške 200,- eur za primeraný a spravodlivý.

Pre úplnosť, vo vzťahu k odvolacím námietkam prokurátora, že obžalovaný mal hromadiť odpad na dvoch miestach, krajský súd konštatuje, že išlo o jeden súvislý priestor, t. j. susediace pozemky, ktoré len v dôsledku toho, že ich kataster vedie samostatne ako dve parcely, sú vymedzené v skutku, akoby išlo o dve samostatné miesta, kam bol odpad nelegálne uložený. Okrem toho na druhej parcele sa nachádzal odpad o objeme iba 1 m³, preto túto skutočnosť krajský súd nezohľadnil ako významnú pri ukladaní druhu a výmere trestu.

Pre prípad, že by peňažný trest nebol obžalovaným uhradený, mu bol správne postupom podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovený náhradný trest odňatia slobody v trvaní dva mesiace, ktorá dĺžka sa javí byť vo vzťahu k obžalovanému s ohľadom aj na charakter spáchaného skutku taktiež adekvátne.

Krajský súd konštatuje, že súčasne nebolo možné obžalovanému uložiť povinnosť uviesť predmetné nehnuteľnosti do pôvodného stavu a odstrániť odpad, ako bolo rozhodnuté v prvom rozsudku súdu

I. stupňa v prejednávanej veci zo dňa XX.XX.XXXX, ktorý bol následne zrušený krajským súdom, keďže vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že nehnuteľnosti už medzičasom užíva iná osoba a obžalovaný k nehnuteľnosti nemá žiaden prístup.

Z uvedených dôvodov odvolací súd považuje rozsudok súdu I. stupňa za zákonný a správny vo všetkých výrokoch, a preto odvolanie prokurátora a aj obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.